

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 24.

V Ljubljani, v soboto 17. junija 1899.

Letnik IV.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — Naročnina je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 7 novč. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, Gradišče štev. 15. Uradne ure od 9—12 ure dop. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Na dveh verigah.

Naročala je mati mlademu junaku, ko je šel na boj proti zmaju s sedmimi glavami, da naj meri na srednjo glavo, kajti stranske glave, če jih tudi odseka, hipoma vzrastejo nove. To pravljico ima pred očmi junaški „služabnik“ dr. Tavčar, katerega je liberalna misel poslala na boj proti klerikalnemu zmaju. On meri na srednjo glavo — na škofa. Na misel mu prihaja pri teh udarcih po škofu tudi tisti izrek iz sv. pisma, katerega je nekdanj čul iz ust svojih stricev duhovnikov: „Udaril bodem pastirja in razkropile se bodo ovce.“ Nadeja se tedaj, da se razkrope „duhovniški tlačani“, če bode dovolj krepko udrihal po knezoškofu ljubljanskem No, utegne se močje zmotiti. Srednjo glavo brani višja moč, stranske pa rastejo nove.

Ne bodedo danes navajali posameznih podtikanj in poniževanj, ki v članku zadnje srede zopet leté na našega višjega pastirja od onega moža, ki je pokazal že pred letom dnij svoje ostudno sovraštvo do škofa z znanim izrekom: „E, far je far!“ Rečemo le, da so bili vsi ti napadi v njegovi duši že zasnovani poprej in da bi bili radi bruhnil na dan že ob škofovem prihodu v deželo, ako bi jih ne bil preprečil Hribarjev vpliv. Srečnega se je tedaj čutil urednik „Slovenskega Naroda“, ko so visokošolci zavrgli v „Narodnem Domu“ krščansko misel, in vesel je bil, da je bil v to liberalno afero zapleten tudi župan Hribar. S tistim dnevom je dobil mož sapa in pričela se je gonja proti škofu, ki ima tako čudne možgane, da noče biti sluga liberalne misli.

Zanimiva je pa posebno za nas v onem članku izjava, ki kaže, kako si „Narod“ misli mir v deželi, mir namreč med katoliškim in strogo narodnim škofom ter med liberalnim, z Nemškutarji zvezanim dr. Tavčarjem. Čujte in strmite! Ne obeta se, da bi se Tavčar uklonil škofu in vsprejel krščansko misel, kateri so služili njegov oče in njegovi strici, misel, ki stoji kot „glavni temelj“ v narodnem programu, tudi tega ne obeta, da bi se pomagalo garjevim cifram, ki pomagajo polniti deželno bolnico, iz Ljubljane, da, še celo tega ne omenja, da bi bilo narodnjakom treba pretrgati zvezo z Nemci, ampak „Narod“ zahteva samo, da naj škof dá na verigo — Koblarja, dr. Kreka, in dr. Šusteršiča, ki delajo liberalcem največje preglavice v boju proti klerikalnemu zmaju.

Prvi apetit ima dr. Tavčar na Koblarja, katerega je on kot kruhodajalec z disciplinarno preiskavo že enkrat imel na verigi. Sedaj pa zahteva samo, da naj ga tudi škof dene na verigo, s katere se je spustil. Ne računa slabo! Sam vrag tega popa več ne reši, si misli dr. Tavčar, ako bi ga s škofom držala vsak na svoji verigi.

Kar pišemo, ni šala. Dr. Tavčar opisuje v omenjenem članku spravolomnega škofa in njega razmere do našega lista tako-le: „Čuli smo nekaj (škofovih) fraz, in tudi nekaj dejanj smo opazili. Med prva dejanja spadala je neka avdijenca slaboglasnega urednika nekega ljubljanskega lističa, ki živi o publoglavnem zabavljanju in najnesnažnejšem obrekovanju. Listič je to, ki bi služil v nečast najvmažanejši poljsko-židovski vasi. Ali po tem smetišču valja se katoliški du-

hovnik ter neti strupeno sovraštvo med nami. Pričakovali smo, kade novi višji pastir tega izgubljenega duhovnika: izvlekel iz blata, v kojega se je bil zmotil. Pa smo se zmotili; takoj prve čase je Anton Bonaventura omenjenega katoliškega časnikarja potrdil v politični njegovi razuzdanosti, in spustil ga je proti nam z verige, da smo začeli že takrat dvomiti, je li dr. Jeglič res mož, kojega so tudi nekateri v naših vrstah kot političnega odrešenika v deželo pričakovali.“

Da si ne bode dr. Tavčar preveč belil glave o razmerah škofa do našega lista, izjavljamo tu, da je naš list tudi glede škofa popolnoma neodvisen list, in da bi mi tudi škofu ne prizanesli, ako bi on takó z nogami teptal resolucije shoda zaupnih mož, kakor to dela dr. Tavčar. Kar se tiče „Narodovih“ psov in verige, povemo javno, da nas tudi ta surovost ni osupnila, ker vemo, da je to navadni ton ljudij, ki so že res nosili verige za pestmi.

Sedaj pa pride nekaj važnega, ki lahko postane najboljše zdravilo za Tavčarjeva jetra. Pisal je „Narod“ zadnjo soboto: „Njegova knezoškofja milost se bo morala privaditi na to, da liberalci v deželi, pred vsemi pa liberalci v Ljubljani, v sedanjih razmerah nismo voljni, dovoliti njemu in njegovi stranki niti najmanjše koncesije.“ — No, pristaši „Slovenskega Lista“ smo pa bolj usmiljeni ljudje. Mi damo koncesijo ter, če treba, tudi jamstvo, da bode „Slovenski List“ nehal izhajati, ako dr. Tavčar pretrga zvezo z Nemci in neha biti sluga liberalne, krščanstvu nasprotne misli. Ta pogoj kapitulacije je pripravljen potrditi celo „izgubljeni duhovnik“, za katerega se noče izpolniti Tavčarjeva želja, da bi sedel v ječi kakor Peter, priklenjen z dvema verigama.

Zakaj propadamo koroški Slovenci?

II.

Najhujše zlo za Slovence pa so sedanje ljudske šole. „Kdor ima šolo, istega je bodočnost.“ Ako bi imeli svoje slovenske šole, in četudi samo ljudske šole, še nismo izgubljeni; ako pa še teh nimamo, nam ni več pomagati . . . Narodna šola ustvarja v mladini temelj, na katerega se naslanja narodova omika in probujenost! Tako piše „Domovina“ in po pravici. Ali pa imamo na Koroškem takih šol, ki so zares naše, ki so slovenske? Da imamo jih. Pa koliko jih je? Čujte in strmite, prav za prav samo jedno. Da, jedno samo šolo imamo, katero smemo imenovati po pravici narodno slovensko šolo, in to je šola v Št. Rupertu pri Velikovcu. Te nam pa ni oskrbela vlada, ampak postavili so si jo Slovenci sami s svojim trudom in z lastnimi stroški. Marljivo so nabirale in še vedno nabirajo delavne podružnice dične „Družbe sv. Cirila in Metoda“ po vsem Slovenskem zrno za zrnom, z radodarno roko pokladali so vrli rodoljubi krono za krono „domovini na oltar“, mnogo so se trudili kmetje sami, dovažali so les in kamen, in tako so Slovenci sami po mnogem naporu z lastnimi močmi zgradili ta za izomiko slovenske mladine prepotrebni šolski dom, „kjer naj sije“, kakor pravi slavni Slomšek, „mladini solnce modre spoznave, kjer naj pije žejna duša čisto

vodo zdravega nauka.“ Tu se vzgaja slovenska mladina v jedino ji razumljivem materinem jeziku, v duhu verskem in narodnem. Da, take šole so prave, ali Bogu bodi potoženo, da imamo samo jedno. Slovenci so preubogi, da bi si jih sami omislili še več, a za nje po svoje skrbeča vlada daje jim pač šole, samo takih ne, kakoršne bi radi, v katerih bi se slovenska mladina res vzgojevala, pa ne pačila, kar se, žalibog, tako pogosto dogaja v deželi. Blizu 120.000 duš brojijo Slovenci na Koroškem, imajo pa samo tri takoimenovane slovenske šole, kjer se podučujejo otroci vsaj prva leta na podlagi materinega jezika (namreč Št. Jakobu v Rožni dolini, v Globasnici in na Jezerskem); seveda brez nemščine tudi tu izhajati ne morejo in premnogo sadu tudi od teh treh šol pričakovati ne moremo, dokler podučujejo na njih učitelji, prihajajoči iz celovškega nemškega učiteljišča. Druge šole med Slovenci pa so ali dvojezične ali pa čisto nemške. Dvojezičnih šol na Koroškem je 90; 18 šol pa, katere pohajajo večinoma slovenski otroci, je čisto nemških, in v teh šolah se zaradi par odstotkov Nemcev, ki pa navadno sami slovenski znajo, podučujejo slovenski otroci precej od prvega početka v neumljivem nemškem jeziku, tako da se v šoli pisati in čitati slovenski ne nauče.

Kakšne so pa naše dvojezične ali utrakvistične šole? Vsak pametni človek bo mislil, da morajo te dvojezične šole namenjene slovenski mladini, biti uravnane tako, da se v prvih letih podučujejo otroci le na podlagi materinščine, in ko so se naučili slovenski pisati in čitati in so se tudi že privadili misliti v tem jeziku, potem naj se začnejo polagoma učiti tudi nemškega jezika, kakor se to godi na že imenovanih treh slovenskih šolah. Da mora biti uspešnemu poduku podlaga jezik, katerega učenci razumejo, in ta jezik je med priprostim ljudstvom pač le njega materni jezik, to zahteva že zdrava pamet, tako uče tudi vsi trezni vzgojevalci, to nas uči zgodovina omike vseh narodov, ker noben narod se ni izomikal po neznanem mu jeziku. Ali pri nas na Koroškem je ves narobe red. Komaj pride otrok v šolo, že se mora seznaniti z blaženo nemščino. Preden se je dobro naučil slovenskih črk, pridejo že takoj v prvem šolskem letu na vrsto nemške črke in nazorni pouk v obeh jezikih. Tako se nauči otrok na pamet nekaj nemških besedij in stavkov, pa ne ve, kaj govori. V drugem letu pa je pouk še bolj nemško-slovenski in v teh dveh letih naj se nauči 7—8 let stari otrok toliko tujega jezika, da ume zanaprej pouk v čisto nemškem jeziku na podlagi popolnoma nemških knjig in od učiteljev, ki često še besedice slovenske ne znajo. Zares, Slovenci bi morali biti izvanredno bistré glave! Kajpada, da tako urejene šole ne dosežejo pravega svojega namena, ne blažijo mladini srcá in ji ne bistrijo uma. Ako je namen teh šol, ponemčiti slovensko deco, odtujiti jo Bogu in narodu, potem so popolnoma na svojem mestu, kajti v tem oziru stori se vse. Da naše šole niso verske, je znano, še manj pa jih moremo imenovati narodne. V svojem jeziku se namreč otroci še dobro brati in pisati ne naučijo in kar se naučijo v prvih letih, to pozabijo srečno do zadnjega šolskega leta, če jih ne drege in ne vspodbuja duhovnik ali pa stariši

doma, da tu pa tam tudi kaj slovenskega čitajo ali spišejo. Da, prigodi se celo, da otroci, ki so pohajali take slovensko-nemške šole polnih osem let, naposled še svojega imena slovenski zapisati ne znajo.

Polagoma se trga v teh šolah otrokom iz srca ljubezen in spoštovanje do materinega jezika in do lastnega roda. In kako bi moglo biti drugače? Slovenskega jezika v višjih razredih razun duhovnika sploh nikdo umeti noče, knjige so trdo nemške, podučuje se samo nemški in še otrok sam naj odgovarja le nemški. Odgovarja, a kako, če jezika ne zna? Če molči, je butec, če odgovori krivo, se kaznuje, če se pa hoče opravičiti slovenski, tedaj pa gospoda učitelja še-le prav razjari in večkrat mora v kotu na kolenih delati pokoro za tako grešno predrznost. Po odloku c. kr. deželnega šolskega sveta od l. 1891. naj se sicer podučuje tudi od drugega leta naprej slovenščina po 3 (tri) ure na teden, če je starišem po volji. A kdo se zmeni za ta odlok? Predmeti, razun veronauka, predavajo se le nemški. Uči se zgodovina, goji se domoljubje, a v tujem duhu, v tujem jeziku. Mladina čita debela in draga berila, v katerih se opisujejo znameniti dogodki in zanimivi običaji iz zgodovine, ki pa se nikakor ne dotika slovenskega naroda; navdušuje se mladina za hrabre junake, za slavne može, ki so si stekli mnogo zaslug v korist domovine, a ti junaki, ti može niso izšli iz slovenskega rodu. Zgodovina Slovencev se popolnoma prezira, kakor da bi mi prav nobene ne imeli, in če se že tu pa tam nekaj omeni iz naše preteklosti, tedaj se dotični zgodovinski dogodek ali običaj opisuje tako, da živ krst ne more spoznati, da to zadeva slovenski narod. Kolikokrat smo pač čitali v šoli o vmeščenju koroških vojvod na Gospo-svetskem polju, da, znali smo to na pamet, a da se je vse to vršilo v slovenskem jeziku, o tem se nam še sanjalo ni. Učitelj nam je to, če je sploh sam vedel, pridno zamolčal. In vendar, kako čisto drugačen vtis bi napravilo ovo berilo na otroke, ko bi jim učitelj povedal, da se je ta znamenita slovesnost vršila v njihovem slovenskem jeziku. Koliko več navdušenja in zanimanja bi bilo za stvar! Ali kaj tacega, kar bi moglo pri otrocih obuditi ljubav in spoštovanje do jezika materinega, do slovenskega naroda, se z dobrim preudarkom vedno opušta.

Če je že uredba naših šol slaba, so tem slabejši še učitelji. Premnogo učiteljev, nastavljenih na teh dvojezičnih šolah, slovenskega jezika nič ne razumejo. Kako naj potem podučujejo čisto slovenske otroke! Kakšen je vspeh pouka?! Veliko učiteljev je zopet takih, ki poznajo samo narečje domačega kraja, pismene slovenščine pa se nikoli učili niso, in še celo kmetske slovenščine toliko ne znajo, kakor otroci sami, ker so svoj jezik za svojega šolanja precej pozabili. Drugi, ki so slovenščine res zmožni, so pa z malimi izjemami vse prej kot narodnjaki. Znano je, da skoraj vsi naši učitelji trobijo v nemškutarski rog in sovražijo radovoljno ali iz strahu vse, kar je slovenskega. V slovenska društva ne smejo zahajati, slovenskih knjig in časopisov ne čitajo, med seboj kako slovensko besedico izpregovoriti, se skrbno varujejo. Pač pa so večkrat uprav učitelji najstrastnejši nemškutarski agitatorji in razširjevalci onih spisov in časnikov, ki smešijo našo vero in narodnost. Dober vzgled jim daje znani ravnatelj na celovškem učiteljskišču. Da taki učitelji i v šoli napram otrokom kažejo svojo mržnjo do slovenskega jezika, da i tu porablajo svoj vpliv, da zamorijo že v mladini vso ljubezen in spoštovanje do materinega jezika, je pač umevno. „Tako nam naše šole,“ kakor piše prav dobro „Domovina“ in nam pričajo premnogi vzgledi, „mladino naravnost odtujujejo, da ta potem zasramuje in sovraži svoj rod in jezik.“ Naš sovrag pa tudi dobro ve, da so take šole „najboljše in najizdatnejše sredstvo,“ da prodere v naše vrste, da pade kos za kosom naših tal v grabežljive njegove roke.

(Konec prihodnjic.)

Politiški pregled.

Nagodbeni kompromis. Ogerski ministerski predsednik je v zbornici predložil z našimi ministri dogovorjene nagodbene predloge, ki obsegajo te-le točke: Ako ne bode zboroval avstrijski državni zbor, se do leta 1907 podaljša carinska nagodba, če se Ogri ne bodo izrekli za ločitev carine. Avstro-ogerski banki se da privilegij do l. 1910. Ako carinska skupnost preneha pred l. 1907. ugasne tudi privilegij skupne banke. Obe vladi naj izdelata avtonomni carinski tarif, na podlagi katerega se vsaj v dveh letih parlamentarnim potom dožene normalna carinska in trgovinska zveza. Obroki trgovinskih pogodb monarhije z inozemstvom se v prihodnje spravijo v sklad z obrokom nagodbe. Ta kompromis za Avstrijo ni ugoden. Donesek Ogerske k skupnim stroškom se sicer zviša, toda mi bodemo vendar na škodi, ker bode Avstrija morala svoje užitninske davke urediti, kakor jih ima Ogerska, tedaj se pri sladkorju vsak zviša od 13 na 19 gld., in kadar se dožene kvota, poskoči carina pri 100 kilah petroleja za 3 gld. 50 kr. To povišanje davka bode pa znašalo večjo svoto, kakor je ona, za katero se znižajo avstrijski davki vsled povišanja ogerske kvote. Hudo bodo občutili povišanje cene za sladkor ubogi ljudje. Že sedaj stane 1 kilo avstrijskega sladkorja v Londonu 15 kr., v Ljubljani pa 40 kr., ker se sladkor izvažajo zelo po ceni, da more konkurirati s tujim sladkorjem. Zato pa naša država plačuje proizvajalcem sladkorja premije, ki znašajo v zadnjih 30. letih 210 milijonov gld. — Da smo Avstrijci pri nagodbi bili zopet tepeni, so v prvi vrsti uzrok Nemci, ki so vedno le tullili v zbornici in grdili Slovane, mesto da bi bili vsi skupaj se uprli samogoltnim Ogrom v rednem zborovanju. Grehe nemške preširnosti plačujemo vsi skupaj z milijoni, žal da globa zadene tudi nedolžne.

Grof Goess. „Jedinstvo“ poroča, da name-rava dunajska vlada na mesto Goessa na čelo tržaškega namestništva postaviti drugega modrejšega moža, ker se je prepričala, da grof Goessove informacije niso zanesljive. „Jedinstvo“ trdi, da je cesar o vsem dobro poučen. Čita se to tako lepo, kakor pravljica.

Pristaši dr. Franka so v Zagrebu imeli svojo skupščino. Prišlo je z dežele le 28 oseb. Fijasko je bil popolen. Še tisti, ki so bili na skupščini, se niso razumeli, ker je v vrstah „čistih“ preveč „strebarstva“. Delo „čistih“ najboljše označuje madjarski „Budapesti Hirlap“ ki dr. Franka jako hvali. Madjari so veseli, da je dr. Frank v opozicijo radi svojih osebnih ambicij zanesel razkol. Ali ne pišejo pri nas čisto tako pohvalno „Deutsche Stimmen“ o dr. Tavčarju?

Na Moravskem bodo češki dež. in drž. poslanci imeli danes sestanek, na katerem bodo sklenili izstop iz pravne komisije z ozikom na proglašene nemške zahteve za Moravsko. Tako je vladi tudi „sprava“ na Moravskem, kjer je mislila, da se ji najlozje posreči, splavala po vodi.

Poslanec Pfersche, ki je v drž. zbornici rogovilil z nožem in postal tako proslavljen nemški junak, je sedaj na nemškonacionalnem shodu v Ustju dobil nezaupnico. Načelnik dr. Klepsch mu je to pismo naznanil. Pfersche poslal mu je za odgovor svet, naj se hitro — obesi.

Kontrola avstrijske vlade je italijanski parlament. Poslanec Succi je izročil italijanskemu ministru zunanjih del interpelacijo, v kateri zahteva zadoščenja zato, ker avstrijska vlada v Trstu ne dovoli klicati „Evviva l' Italia!“ „L' Indipendente“ se nadeja, da bode minister zadostil ponosu Italije.

O mirovni konferenci v Haagu pišejo listi vedno bolj pesimistiški. Popoln nevspeh bodeta imela predloga razoroženja in o omejitvi vojaške sile, tudi o posredovalnem odboru še niso na čistem. Sv. oče se je napram holandskim romarjem bitko pritožil, da se njega, namestnika kneza miru, vsled spletka Italije ni povabilo na konferenco.

Proti Emilu Zoli pripravljajo novo obtožbo isti tožitelji, kakor v prvi pravdi, namreč general Luxer in ostali člani vojaškega sodišča, ki je obsodilo Dreyfusa.

Rusija v Perziji. Rusija bode zasedla veliko, lepo in znamenito luko Bender Abbas v perzijskem zalivu, kjer bode zgradila trdnjavo prvega reda ter jo hoče z notranjo zemljo zvezati z železnico, ki bode priklopljena sibirski železnici. S tem bode Rusija zadala nov udarec Angleški. Iz Bender Abbasa potujejo karavane v srednjo Azijo.

Obstrukcija se je oživela tudi v italijanski zbornici, ker hoče vlada nekoliko omejiti politično in društveno prostost, ter misli s tem socialiste zatreti. Tudi v bolgarskem sobranju je pričela obstrukcija svoje delo, ker vladna večina razveljavlja opozicijske mandate.

Otok Fernando Po, obsežen 2000 kvadratnih kilometrov z 25.000 prebivalci bode Španija tudi odstopila Nemčiji. S tem bode Nemčija precej povečala svojo kamerunsko posest. Kanarske otoke pa kupuje od Španije država Kongo.

Angleži so se pričeli pripravljati, da si popolnoma osvoje Transvaal, ki noče ugoditi njih želji, da bi bili angleški priseljenci jednako-pravni z Boerci. Lord Kitchener bode vodil ekspedicijo 40.000 mož. Še nekaj tisoč večjo vojsko postavi na noge Transvaal.

O sultanu se poroča, da vedno bolj boleha. Nadleguje ga velika nervoznost. Vedno se boji za svoje življenje. Nima miru ni po dnevu ni po noči.

Francoska. Pri nedeljski dirki na Longchampsu ni prišlo do tolikih spopadov, kakor se je prvotno mislilo. Vlada je preskrbela, da je bilo ondi nastavljenih nad 20.000 vojakov in 6000 policistov. Celo topovi so bili ondi. Prosta republika se je spremenila v absolutistično državo. Preds. republike Loubetu nasprotni listi so vsled tega svoje somišljenike pozivljali, naj se dirke ne udeležijo, in res morajo celo Židom prijazni listi zabeležiti, da se dohodki nedeljske dirke še primerjati ne morejo z velikim materialnim vspehom prejšnjih let. Na dirkališču je bilo letos 327 vozov, lani 1720. Semtertje so se primerile demonstracije za Loubeta. Kričači so bili skoro sami socialisti in Židje. Bil je sestanek Židovstva. Da bi vlada dobila dovolj kričačev, odprla je posebne urade, v katerih je proti plačilu petih frankov udinjala kričače in 600 policajev je preoblekla v civilne obleke. O teh demonstrantih naredi „Narod“ to-le sodbo: „Na Longchampsu so se zbrali tisti sloji, ki tvorijo francoski narod in ta masa je na najslavnejši način pokazala svoje demokratsko in republikansko mišljenje!“ Uboga Francoska! Vidi se, da „Narod“ politično svojo modrost srka iz „Neue Freie Presse.“ Pri raznih pretepih, katere so povzročili socialisti, je policija posegla vmes in aretovala tudi nekaj socialistov. Socialisti so vsled tega v zbornici povzročili vihar, kateremu je podlegel Dupuy. Ob reviziji Dreyfusovega procesa so ga še slavili. Novo ministerstvo sestavlja Poincaré. Dreyfus je že zapustil vražji otok. V „Echo de Paris“ izjavlja Beurepaire, da bode skoro v listu prijavil dokaze za Dreyfusovo krivdo. Ako bode Dreyfus oproščen, potem pride stanovat v Avstrijo. Zagrebški „Obzor“ javlja iz Dubrovnika, da Dreyfusova obitelj kupuje vilo v Gružu. — Vsled napada na Loubeta je bil grof Christiani obsojen na štiri leta ječe.

V Macedoniji vre. V Prilepu in okolici je bilo aretovanih nad 40 Bulgarov, katere so dolžili, da pripravljajo ustajo. To je tako razburilo prebivalstvo, da se je uprlo na več krajih ter se še ni pomirilo.

Domače novice.

Osebnosti. Župnijo Leskovec je dobil g. Fran Schweiger, župnik na Radovici. — Umrl je č. g. Prevanje, župnik v Idriji na Bači. — Notarski kandidat Anton Galle je imenovan notarjem v Logatcu, notarski kandidat v Ljubljani dr. Andrej Kuhar, notarjem v Žužemberku.

Meščanski klub v Ljubljani se snuje. Namen društvu je pospeševanje meščanskih koristij in gmotnega napredka ljubljanskih meščanov, obramba meščanskih pravic, čitanje časopisov, razveseljevanje po prijateljskih sestankih, igrah, skupnih izletih in drugih veselicah. Prirejalo bode društvo razgovore o potrebah meščanstva in skrbelo za potrebno pomoč, za poučna predavanja i. t. d. Pravila „Meščanskega kluba“ priobčimo v „Slovenskem Listu“, ko bode društvo potrjeno, rečemo pa že danes, da je društvo skrajno potrebno in dobrodošlo, ker se je zadnji čas povse razbilo družabno življenje ljubljanskega meščanstva. Zato to novo društvo zamaši že nekaj let prazni prostor ter bode lahko mnogo storilo, da se zadnja leta procvitajoči napuh nekaterih stanov, ki toliko škodi razvoju ljubljanskega slovenstva, malo izravna.

Kaj je resnica? Dež. poslanci narodne stranke so dne 3. junija v svoji „Izjavi“ proti katoliško-narodni stranki, ki ni hotela imeti skupnega shoda z njimi, dokler so v zvezi z Nemci, zapisali te-le besede: „Nasproti temu konstatuje klub deželnih poslancev narodne stranke, da vodstvo katoliškonarodne stranke dobro vé, da je ta zveza prenehala od tedaj, odkar se je sklenila med slovenskima narodnima deželnozborskima kluboma pravna pogodba...“ Dr. Schaffer je pa na shodu v kazini javno povedal Nemcem, da še obstoja nemškoslovenska zveza in da je veljavna z vsemi udobnostmi za Nemce še do 1. 1901. Ker dr. Schaffer kot zastopnik narodnjakov tako mirno sedi v deželnem šolskem svetu, vsakdo lahko ugane, kaj je resnica.

Posnemajte Čehel! Moravski Čehi nočejo imeti, kakor poročamo v političnem pregledu, nobene zveze z Nemci ter bodo izstopili iz „spravnega odseka“, ker se jim nečastno zdi, kovati „spravo“ z možmi, ki so proglasili pretirane zahteve avstrijskih Nemcev. Pošteni Čehi nočejo več sedeti pri jedni mizi z duševnimi očeti teh postulatov. Tako bodo najslovesnejše protestirali proti blaznim zahtevam. „Narod“ pa o tem pravi: „Čehom se zdi tak protest potreben, izdajalskim kranjskim klerikalcem pa se je zdel brezpomemben in so ga preprečili“. Ali ni to politično lopovstvo? Naj posnemajo „Narodovci“ moravske Čehel in naj se oproste barona Schweglja, očeta postulatov za kranjske Nemce, potem bode ta protest najbolj pomemben, ker je jako potreben.

Ciril-Metodov kres prižge „Slovenska kršč. socijalna zveza“ v predvečer praznika slovanskih blagovestnikov dne 6. julija na ljubljanskem Rožniku Odbor „Zveze“ vabi s tem vsa društva slovenske krščansko-socijalne organizacije, da naj tudi oni večer zažgo kresove in s tem pokažejo, kje po slovenski zemlji prebivajo krščanski socijalci. Na noge, da razsvetlimo Slovenijo!

Delavska slavnost na Jesenicah bode dne 25. junija. Jeseniškemu katoliškemu delavskemu društvu bode blagoslovil dr. Krek novo zastavo. Na Jesenice pohiti tedaj tudi „Slovenska kršč. soc. zveza“ z zastavo. O tej slavnosti se Ljubljančanom nudi prilika, da si v prijetni družbi ogledajo središče gorenjske industrije. Kdor se tega velezanimivega izleta namerava udeležiti, naznani naj to na dopisnici č. g. Luki Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani do četrtega dne 22. junija, ali pa naj se oglasi prihodnji torek v prostorih delavskega društva v „Katoliškem Domu“. Izletniki se zbirajo v nedeljo zjutraj ob 1/2 7. uri na tukajšnjem južnem kolodvoru. Kdor še ni „Zvezin“ član, do tedaj lahko pristopi.

Vspored delavske slavnosti na Jesenicah dne 25. junija: 1. Pozdrav in sprejem došlih gostov na kolodvoru ob 1/2 10. uri. 2. Zbirališče vseh društev v društvenih prostorih. 3. Z godbo na čelu odkorakajo društva po kumico, gospo M. Ferjanovo in nato v župno cerkev na Jesenice. 4. Cerkevna slovesnost ob 1/2 11. uri: a) blagoslovljenje nove društvene zastave po veleč. gospodu državnem poslancu dr. Jan. Ev. Kreku; b) zabijanje žebeljev; c) nagovor veleč. gospoda dr. Jan. Ev. Kreka; d) sv. maša. 5. Skupni obed na Ferjanovem vrtu. 6. Ob 3. uri litanije v župni

cerkvi na Jesenicah, katerih se udeleže društva z zastavami. 7. Prosta zabava na Ferjanovem vrtu. Pri predstavi svira jeseniška tovarniška godba. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, naj to naznani vsaj do petka pred slavnostjo. Obed brez pečenke stane 35 kr., s pečenko 60 kr. Društva naj naznani svojo udeležbo svojemu domačemu okrajnemu glavarstvu; ako pridejo z zastavo, naj mu tudi to pristavijo.

Slavnostni odbor.

Ljubljanska sodišča, v prvi vrsti okrajno sodišče, postopajo vedno bolj čudno proti slovenskim strankam. Vse dosedanje pritožbe gospodov niso pripravile do prepričanja, da Ljubljana ni v Prusiji. Zahtevamo torej še jedenkrat tem potom, da se vsem slovenskim strankam pošiljajo slovenske dostavnice in ne samonemške, kakor sosebno rado dela okrajno sodišče, dalje naj se pišejo slovenskim strankam slovenski naslovi in okrajno sodišče naj zameni samonemške kuverte, na katerih se blišči „K. k. Bezirksgericht, Laibach“, kar slovenske stranke ne morejo razumeti, z dvojezičnim napisom. Sodišče usiljuje samonemške „Eksekutionsbewilligunge“. Pri deželnem sodišču še vedno niso vsi napisi dvojezični. Slovenske stranke pa pozivamo, da se čudnemu postopanju ljubljanskih sodišč odločno upro in ne sprejmo nobene nemške pošiljatve.

S Koroškega. Sedaj vsaj vemo! Novo parolo so nam dali iz Ljubljane, parolo, ki naj znači vse težnje obmejnih Slovencev. „Vse za vero, dom, cesarja“ so nam že davno vrgli med staro šaro, „Boga in narod“ so odstranili — „Vse za svobodo in št. 13!“ to je najnovejši bojni klic. Narodno napredna stranka, vulgo Tavčar-Švegljova klika, je v sobotnem listu na vsa usta povedala, da je št. 13 slavno sprejeta v program stranke. Za hišo nesramnosti bili se bodo torej nemčurški prvaki in tako naprej do zadnjega svobodo-miselnega gorskega učitelja. Sedaj je dobila stranka realno podlago t. j. načelo, katero bodo takozvani razumneži in akademično navdahnjeni svobodomislecji saj malo razumeli. Do sedaj niso vedeli, pri čem da so. Kričali so: vse za svobodo in napredek! In „Narodove trobente so zatrobentale po vsem Slovenskem: vse za svobodo in napredek, ne da bi sploh vedeli, zakaj se gre. Čudno se jim je mogoče vender le zdelo, da drugi ne tiče v sponah, verigah in ječah, sedaj so pa končno na čistem s svojim programom, ko jim ni bil všeč „Koblarjev program“. Devizi kliče: vse za svinjske ulice in prosto ljubezen! pa kličemo: Heil in fejt!

Kardinala Missijo bodeta papežev nečak nobelgardist grof Pecci in papežev oblegat Celli po izročitvi rudeče kardinalske čepice spremila na Dunaj, kjer se bode svečano pokladanje bireta po Njeg. Veličanstvu cesarju po dosedanjih poročilih vršilo dne 26. t. m. v župni dvorni cerkvi.

Pisatelj Alešovec, urednik ranjkega „Brenčelja“, je popolnoma oslepel.

Shoda avstrijskih gasilcev v Ljubljani letos ne bode, ker so ga Nemci preprečili. Ni jim prav, da je ljubljansko gasilno društvo dobilo slovensko poveljevanje. Dolžnost slovanskih gasilnih društev je, da izstopijo iz take osrednje zveze in si osnujejo zvezo slovanskih gasilcev. Slovenci naj prično z delom, da bomo namestu brezbarvenega gasilnega shoda imeli skoro v Ljubljani shod vseh slovanskih gasilcev.

Sv. maša na Rožniku. Odbor „Slov. kršč. socijalne zveze“ nas prosi še jedenkrat objaviti, da bode „I. del. konsumno društvo“ v Ljubljani praznovalo God svojega zaščitnika sv. Antona Ladovanskega jutri ob 1/2 8. uri zjutraj s sv. mašo na Rožniku. Pridigoval bode državni poslanec č. g. dr. Jan. Ev. Krek. Prijatelji slovenskega delavstva, jutri zjutraj na Rožnik! — Mimogrede omenimo, da bi bilo prav, ko bi kdo izdal čedne slovenske razglednice o Rožniku.

Slava jareninskim Slovincem! Pri občinskih volitvah v četrtek so zmagali Slovenci v III. in I. razredu, v III. z večino 18 glasov. V II. razredu so zmagali nasprotniki le z enim glasom večine. Živel narodni volilci!

Iz Berolina? V Mariboru je postalo na vinarski in sadjarski šoli izpraznjeno mesto učitelja za sadjarstvo in sočivarstvo. Deželni odbor je razpisal mesto do 10. majnika. Dasi se je oglasilo za izpraznjeno mesto tudi mnogo domačih prosilcev, se deželni odbor ni oziral na nje, ampak je vzel nekega gospoda Bridajsa iz Berolina. Proč od Gradca!

Nepotrebno ljubezen kaže šolaricam učiteljica V. normalnega razreda na tukajšnji pripravnici. Prav rada sprejema od šolaric plavice. Ravnateljstvo naj jo odvadi te germanske navade, ki ni potrebna v avstrijskih šolah, še manj pa v sredi slovenskega naroda.

Kje smo? 8 t. m. sem oddal pismo, naslovljeno v Celovec. Okraj in ulica sta bila naznačena nemški, drugo je bilo slovenski. A glej, da je priromalo pismo srečno nazaj; „Celovec“ je imel venec s plavim svinčnikom in krog njega velike vprašaje. Iz Rima dojde, z Dunaja tudi takisto naslovljeno pismo, v heilovski Celovec pa ne gre! Kje je pravica, kje nadzorno oko c. kr. poštno direkcije, da bi takim ljudem malo postrigla rajhovski greben. Ali bomo v 19. stoletju — Slovenci še vedno mesto Slaveni „Skla-veni“! Živela nemško-slovenska zveza!

Nemški uradniki za — slovensko Koroško. Piše se nam iz Celovca: Zdi se, da je vlada vsprejela zahteve nemških obstrukcionistov v svoj program. Žalosten dokaz zato nam je c. kr. okrajno glavarstvo velikovško, kjer je okrajni glavar Kreuter, mož odločno nemškega mišljenja, ki ne ume nobene slovenske besedice. Sedaj se ima Kreuter umakniti, a na njegovo mesto nam hočejo, kakor se poroča, poslati gosp. Fr. pl. Maydhofen Grünbüchel, ki ne zna slovenski! Velikovško okrajno glavarstvo šteje 43634 Slovencev in le 9535 Nemcev. To dejstvo samo na sebi pove vse, pove, kaka krivica se Slovcem godi sedaj, ko je tam za okr. glavarja „liberalni“ Kreuter in kaka bi se jim godila tudi potem, ako pride ta „konservativni“ Nemeč Deželne sodnije predsednik dr. Perko je šel v pokoj. Naslednik njegov še ni znan. Ali bodo i tu zopet obveljali „višji oziri“, da bo mesto predsednika, kakor podpredsednika zavzemal zopet le Nemeč? No, bližnja bodočnost nam i to pokaže, pokaže nam, ali se bo i tu zopet zgodilo po željah nemških — obstrukcionistov.

Poseben vlak na Brezje bode priredila „Slovenska kršč. soc. zveza“ prihodnji mesec. Zanimanje za ta izlet je po Ljubljani že tako veliko, da bode to sijajna manifestacija krščanstva. Odbor „Zveze“ bode preskrbel za udobno vožnjo. Udeležnike bode spremljala nova „Zvezina“ zastava.

Tisočletnice po Pavlu Diaconu v Starem mestu v slovenski Benečiji se za „Slovensko Matico“ udeleže gg.: prof. Laharnar, arhivar Koblar in prof. Rutar.

Slovenski lesotrzci se vabijo vsi na posvetovanje, katero bode dne 2. julija dopoldne ob 10 uri v Ljubljani Razgovor bode o ustanovitvi prekomorske družbe za kupčijo z lesom.

Letošnjih cesarskih manevrov v Bistriški dolini na Koroškem se udeleži vse vojaštvo iz Štajarske, Koroške, Kranjske, Primorja, Gorenje Avstrije, Solnograške ter s Tirolskega, in sicer 35 infanterijskih, 13 cesarskih lovskih, 5 lovskih, 3 bosniški, 14 domobrantskih in 10 deželno strelskih bataljonov, skupaj 80 bataljonov. Konjeništvu bo bolj neznatno zastopano.

Drobne novice. Pretečeni teden je Žumer v Vokli svojo ženo na glavi z revolverjem obstrelil. — Mokarja Fajgelja iz Ljubljane pogrešajo že več dni. — V Celovcu se je ustrelil prostovoljec 17. pešpolka Cezar Kartin iz Šent Jurija ob južni železnici. — Lov na sardele je pri Gradežu letos jako bogat. Doslej so jih nalovili že nad 8 milijonov. — V Trstu so aretovali 77 oseb, ki so nosile prepovedano orožje. — Morilca, dr. Pacha, ki je v železniškem vozu blizu Barkovelj ustrelil mladega Radio iz Trsta so oddali v blaznico. — Novo kmetijsko podružnico so ustanovili binškošni ponedeljek za občino Brdo na Koroškem. — Na Koroškem je 6. t. m. pogorela vas Kotlje pod Gaštanjem. — Najvišje sodišče je odredilo revizijo procesa, pri katerem je bil cigan Held

v Novem Mestu obsojen na smrt. — Za streljanje proti toči je poljedeljsko ministerstvo dovolilo 1000 gld. podpore kranjskim občinam. Podpore deli dež. odbor. — Zdravišče v Kamniku sta vzela v najem Nemca Jean Friedl in dr. Rudolf Wackenreiter z Dunaja. — Na Viču pri Ljubljani se je včeraj odprl nov poštni urad.

Električna železnica na Smarno goro. Železniško ministerstvo je dalo knezu Alfredu Wredeju dovoljenje za izvršitev tehničnih priprav za zgradbo električne železnice nižje vrste iz Ljubljane čez Št. Vid, Vižmarje in Tacen na Smarno goro.

Zastavo blagoslovi dne 9. julija pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah.

Nebodigatreba. Te dni je začel izhajati v Trstu list „Verita“, glasilo za interese Židov, kakor bi „Piccolo“, „Indipendente“ in „Amico“ ne branili dovolj Židov.

Občinske volitve v Pomjanu so izpadle v vseh razredih za Italijane ugodno. Nekateri laški volilci so volili po večkrat. Lahki so pograbili po najvišji stopnji „naprednih volitev.“

Novo politično društvo. Dne 25. junija bo ustanovitev katoliško-političnega društva za okraj Sv. Lenart v Slov. Goricah.

Shod v Šmartnem pod Šmarno goro je bil preteklo nedeljo. Ob ogromni udeležbi so govorili posl. Povše, Ev. Lampe in Moškerc.

Desetleten ubijalec. Pri Št. Vidu blizu Ptuja na Štajarskem je neka petletna šolarica nekega 10letnega pastirja tako nadražila, da ji je leta hotel zažgati obleko. Ker mu je to zabilila sestra, jo je z bičem pretepel, da je umrla.

Vabilo na naročbo. Namenjen sem izdavat list za slovenske skladbe z naslovom „Glasbena Zora“, kateri bo izhajal 16. dne vsakega meseca in prinašal na 8 do 12 straneh različne slovenske skladbe, ponajveč moške in mešane zборе, četverspeve, samospeve in dvo-speve s klavirskim spremljevanjem, klavirske točke i. t. d. Naročnina lista za pol leta znaša 1 gld. 50 kr., katera naj se pošilja spodaj podpisanemu. Prvi broj bo izšel že meseca julija, ako se dovolj naročnikov priglasi, da se tiskovni stroški poravnajo. Zatorej uljudno vabim vse ljubitelje domače glasbe in pevska društva, da me blagovolijo pri tem podjetju podpirati in da se z naročbo podvzajajo, da mi bode mogoče vse za tisk potrebno pravočasno ukreniti in določiti število iztisov. Fran Gerbič, vodja šole „Glasbene Matice“, Turjaški trg števil. 1.

„Bravec“ ali „bralec“? Jezikovna razprava. Napisal R. Perušek, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani. Komaj je izšel Levčev „Slovenski pravopis“, že je izdal g. Perušek pod zgoraj omenjenim naslovom 44 strani obsegajočo brošuro, v kateri precej dobro pretiplje kosti „Gorenjcu“ Frančišku Levcu in njegovemu „kranjskemu“ pravopisu. Knjižica stane 30 kr., po pošti 33 kr., in se dobiva v Schwentnerjevi knjigarni v Ljubljani. Ker je razprava znanstvena, se nam nekatera zadiranja v gosp. Levca zde preosorna, zlasti je „prešpčasto“ očitjanje gorenjskega stališča in sovrašтво do zblizenja s hrvatskim narječjem, katero se baje kaže v „Pravopisu“. Obžaluje pa v resnici marsikdo, da se g. Levec ni poprej, preden je izdal „Pravopis“, ki bodi merodajen v vseh slovenskih šolah, posvetoval v kaki komisiji z jezikoslovci, ki naj bi bili prej povedali svoje mnenje, ne pa še-le zdaj, ko je knjiga izšla. Pa Slovenci smo že taki! Junaki in učenjaki smo v polemiki, da bi se pa kje do menili o načrtih za skupno delo in kaj vzajemno zgradili, zato nam Bog ni dal talenta. Seveda nam tako počenjanje škoduje v raznih ozirih. Priznati moramo g. prof. Perušku, da je dobro podkovan v jezikoslovju in da se bode mnogo pisateljev strinjalo z njegovimi izvajanji. V prvi vrsti je g. Perušek povzdignil glas proti pravilu, v katerem g. Levec priporoča samostavnike z oblikami na -avec -ivec (namesto alec, ilec) kot jedino pravilne. G. Perušek trdi, da je ta pravilnost povsem neutemeljena, in dokazuje, da se imena s temi sufiksi izvajajo le iz glagolskega korena in iz deležnikovega debla. Tudi Miklošičeva veljava Perušku nič ne imponuje. „Vsi znanstveni in praktični, politični in estetični razlogi“, tako končuje Perušek ta odstavek,

„glasno vpijejo: „Proč z ostudnim „avstvom“, kjer ni po jezikovnih zakonih utemeljeno!“ Potem omenja pisatelj še nekatere „krive nauke“ v posameznih pravilih Levčevega pravopisa in na koncu zmrcvari precej mršavi slovar. Tudi tu je podanega veliko dobrega zrna. Ker ni dvoma, da se oglase še drugi filologi, ki bodo povedali o „Pravopisu“ svoje mnenje in priporočali svoje nazore, izrekamo danes le željo, da naj bi se Levčev „Pravopis“ uvedel v šole še-le v drugi, popravljeni izdaji, ko bodo jezikoslovci vsaj v glavnih stvareh dognali, kaj je pravo. Najbolje bi bilo, ako bi se na podlagi teh razprav sklical med velikimi počitnicami zbor slovenskih jezikoslovcev, ki naj gradivo še enkrat prerešeta in določi pravila slovenskemu pravopisu. Dveh pravil pa ne smemo pozabiti, namreč: 1.) Več ljudij več ve in 2.) Svet stoji na kompromisih.

Kmetijska družba za tržaško okolico ima 286 članov. Značilno je, da je tej slovenski družbi vlada samo za letošnje dovolila 1700 gld. podpore, dočim laška „Societa agraria“ dobiva 3000 gld. redne letne podpore.

Shod volilcev v Ambrusu. Piše se nam: Dne 11. junija nas je obiskal naš poslanec g. dr. Ig. Žitnik. V poljudnem, temeljitem, dve uri trajajočem govoru, je pojasnoval delovanje deželnega zbora. Razložil je raznovrstne davke in priklade. Navedel je in dokazoval troške pri napravi in vzdrževanju vodovoda iz Zagradca v Ambrusu. Volilci, katerih je bilo nad 200, so ga poslušali do konca pazno in z zanimanjem. Potem je predsednik predlagal zahvalo in zaupnico g. poslancu. Bog mu daj le več telesnega zdravja, da nas bo mogel še mnogo let zastopati. Odločili smo se za vodovod. Želimo, da nas zdatno podpirata država in dežela ne samo pri napravi, temveč tudi pri vzdrževanju vodovoda. Revni smo, sami ne bi mogli zmagovati vseh stroškov.

„Socijalni demokrat“ Kristan je stal te dni pred tržaškim deželnim sodiščem, ker je bil v agitaciji v Istri za ultranacionalno, ultrakapitalistično lahonsko stranko malo presilen v Ljubljani z Nemci, v Istri z Lahki — to so lepi „internacionalci“ ti Kristanovi pristaši. Mošnja je njihova internacionala, Kristana je sodišče oprostilo, drugi njegovi soobtoženci pa so bili obsojeni in sicer lahonski agitator dr. Krstič na 14 dni zopora, ostali pa tudi na večdnevni zapor in jeden na 30 gld. globe.

Goriške občine sklepajo izraze zaupanja dr. Gregorčiču in njegovim somišljenikom, deželnim poslancem.

Dr. Pajer, goriški deželni glavar, je bil pri cesarju v avdijenci. Videli bodemo, skoro kaj se mu je reklo. Laški listi pišejo, da se je dr. Pajerju posrečilo prepričati vladne kroge o krivici slovenskih dežel.

Prvi letošnji izlet „Slovenskega planinskega društva“, katerega je priredilo društvo dne 10. in 11. t. m. na Gorjance, se je jako dobro obnesel. Vdeležilo se ga je 21 članov. V Novem Mestu so planinci prenočili. Čujemo, da niso dobro spali, ker jih je jezilo, da jih je dr. Volčič peljal na večerjo v novomeško — kazino. Drugi dan zjutraj ob 5. uri so se odpeljali iz Nov. Mesta v Brusnice in od tod so šli peš na Gorjance k sv. Miklavžu. Od Brusnic do sv. Miklavža je pot jako lepa in zložna in pelje skoro ves čas po krasnem bukovem gozdu. Že med potjo je krasen razgled na Novo Mesto, Trško Goro itd. Ob polu 9 uri dospeli so izletniki in več sto romarjev, med katerimi so bili tudi prav mnogi Hrvatje v narodni noši, na vrh, kjer so si z zanimanjem ogledali, kako so ljudje na prostem janca pekli. Ob 10. uri bila je sveta maša. Po sveti maši kupili so izletniki pečenege janca, ki jim je šel jako v slast. Planinci zapeli so par narodnih pesmi, potem so pa po 12. uri odkorakali zopet navzdol. Zbrano ljudstvo pozdravljalo je planince z „Živijo“ klici in „Na svidenje drugo leto!“

Občni zbor I. ljubljanskega uradniškega konsumnega društva, ki se je vršil dne 10. junija v gostilni pri Lloydju v Ljubljani, je bil v nekaterih ozirih precej zanimiv. Zbralo se je bilo 25 članov in predsedoval je g. svetnik Ant. Svetek kot predsednik društvenega načelnštva.

Zanimiv je bil shod zaradi tega, ker je dokazal predrznost jednega Nemca in potrpežljivost 24 Slovencev. G. vit. Januschowsky z Višegrada se je pri tej priliki slučajno predstavljal kot zastopnik strogo napetih Nemcev. Prijemal je predsednika Svetka, zakaj ni zborovalcev nemški pozdravil, in ko je slišal, da je obširno tajnikovo poročilo samonemško, mu ni bilo še dosti, ampak je ironično predlagal, da naj se društvo imenuje slovensko konsumno društvo. Navzočni Slovenci so bili proti izzivaču jako obzirni in prizanesljivi. G. tajnik Tomažič je v temeljitem poročilu dokazoval, kako potrebno je konsumno društvo, ne le uradnikom, ampak vsem Ljubljancem, ker brani trgovcem dražiti blago, in ker se dobiva za isto ceno, kakor pri trgovcih, boljše blago. Priporočal je solidarnost uradnikov do konsumnega društva in vzajemnost z drugimi konsumnimi društvi, v prvi vrsti z delavskim konsumnim društvom v Ljubljani. Delavci niso manjvredni ljudje in nikakor ne kaže, da bi se uradniki proti njim obdajali s kineškim zidom. S priznanjem se je vsprejelo poročilo tajnikovo, kakor tudi poročilo nadzorstvenega sveta, ki kaže, da je lani naredilo društvo 688 gld. čistega dobička, od katerega se porabi 566 gld. za dividende, 90 gld. za remuneracije in 31 gld. pride v rezervni zaklad. V imenu nadzorovalnega sveta je na koncu g. Kokalj predlagal, da naj pristopi društvo „Gospodarski zvezi“ v Ljubljani. Omenjal je, da se bode na ta način zmanjšala pri društvu režija, ker bode „Gospodarska zveza“ napravila v Ljubljani skladišča, in mogoče bode braniti člane proti izkoriščevanju, ker se bode dobivalo sveže in pristno blago iz prve roke. Soglasno se je vsprejel predlog, da naj društveno načelnštvo preštudira vprašanje, če kaže pristopiti „Gospodarski zvezi“, in da naj potem, če se mu zdi primerno, društvo pristopi. Pri dopolnilni volitvi so bili izvoljeni v načelnštvo gg.: A. Svetek, M. Palčič, J. Mandelj, J. Peruzzi, F. Tomažič, in namestniki gg.: J. Furlan, A. Langof, K. Lassbacher. V nadzorovalni svet pa gg.: A. Gangl, A. Zarli, J. Gomilšek, J. Vencajz in kot namestnika gg.: dr. F. Papež in V. Putick.

Knjižnico za ljudstvo je pričelo izdajati „Katoliško politično društvo“ v Ljubljani. Prvi zvezek je že izšel. Prinaša poljudne razprave o zadrugah in njih nasprotnikih v obliki govorov na shodu gospodarskih zadrug. Uredil je knjižico dr. Krek. Cena posameznemu zvezku 68 strani je 5 kr., po pošti 2 kr. več. Razpošilja knjižico odbor katoliškega političnega društva.

Nova nabožna knjiga: „Vodilo otrokom Marijinim“, spisal in založil Frančišek Bleiweis. Lepa knjižica obsega pravilnik in obrednik za Marijine otroke ter velja v platno vezana in z rudečim robom 30 kr., po pošti 5 kr. več. Ima 104 strani. Dobi se pri založniku ali pa pri Ničmanu v Ljubljani.

Popravek. Pri zadnji odborovi seji „Slovenske Matice“ se je pomotoma poročalo, da gosp. dr. A. Gregorčič ni sprejel odborništva, ampak je izrazil željo, da naj se izbere kdo drugi, ki bode mogel kaj več delati za „Matico“. Izvedeli smo, da to velja za pesnika Simona Gregorčiča, ne dr. Gregorčiča.

Razne stvari.

Posvečenja človeštva presv. Srcu Jezusovemu se je na Dunaju v cerkvi sv. Štefana udeležil tudi cesar z nadvojvodi.

Za državne uslužbence. Ministerski svet se je odločil aktivirati zakon o zvišanih plačah državnim slugam, redarjem in finančnim paznikom z dnem 1. avgustom. Tedaj dobe regulacijo plač tudi državni železniški uradniki.

Generala Luna, vrhovnega zapovednika Filipincev, so straže v glavnem taboru Aguinaldovem ubile, ker se je z njimi sporekel.

Dvornim svetnikom je imenovan dalmatinski drž. poslanec vitez Vukovič.

Stoletnico Puškina praznuje ves slovanski svet. V Rusiji so politički in leposlovni listi izšli v slavnostni obliki. Prirejajo se „Puškinove izložbe“. Ruski car je daroval za Puškinov zaklad 15.000 rubljev. Veselo je čuti, da so tudi Po-

ljaki slavili Puškina vzajemno z Rusi. Nena-
vadno mnogo pozdravov je došlo iz poljskih
krajev in iz Francoske. Slavju v Petrogradu je
prisostvovalo mnogo francoskih, poljskih, čeških
in srbskih rodoljubov, a noben Hrvat in Slo-
venec. Na Dunaju so slovanska akademična
društva priredila v proslavo Puškina koncert.
Pri tem koncertu je Slovenka stud. med. Eleo-
nora L. Jenkova, ki se je vračala iz Petrograda
v domovino, žela mnogo pohvale s krasno rusko
deklamacijo. Nemški listi nazivajo to slavje pan-
slavistiško demonstracijo, a tedaj, ko so Heilovci
potovali v Nemčijo nadlegovat Bismarcka, bilo je
vse v redu.

V postelji zgorel je zdravnik dr. Jakobi
v Eisenachu. Nesreča je nastala, ker je dr. Ja-
kobi v postelji kadil cigareto in pri tem zaspal.

Pravljica. Naroditega sveta so se sešli na
sredi zemlje, da bi si razdelili njene darove. Ho-
teli so metati kocke in vsak naj bi dobil, kar
mu je odločila usoda. Jugoslovani so se uprli
temu, češ, vsakdo naj si izbere sam, kar želi,
in naj pove, kaj hoče. Lahi so rekli: „Mi ho-
čemo modrost“, Angleži: „Mi hočemo morje“,
Rusi: „Mi novce in rudo“. Francozi: „Mi denar
in vojsko“. In potem so vprašali Jugoslovane,
kaj da hočejo oni? Ti pa so odgovorili: „Poča-
kajte, da se domenimo“. Ali do danes se še
niso domenili. Vsakdo je vzel svoje, a Jugoslo-
vani so odšli praznih rok. Sapienti sat! Tu je
povedano lapidarno, zakaj smo siromaki!! In
mi se pripravimo... dalje.

Pri občinskih volitvah v Italiji so v Mi-
lanu, Turinu, Genovi in Parmi dosegli socija-
listi velikanske večine. Pričakuje se, da bode
vsled tega občinski svet milanski razpuščen,
kar pa ne bode zajezilo nevarnosti, ako ne
bodo vladni krogi prišli na dan z zdravimi go-
spodarskimi reformami. Vlade indirektno pospe-
šujejo razvoj socialnih demokratov, ker po stari
liberalni šabloni podpirajo kapitaliste.

Požar je dne 7. t. m. uničil trg Ottenheim
pri Lincu. Ogenj je pokončal nad 200 hiš in
cerkev. Več oseb je bilo žrtev ognja.

Petrolej piti so začeli siromaki v Parizu
v toliki meri, da je to povzročilo pozornost
zdravniških krogov. Ti čudni pivci trdijo, da jih
ta pijača prijetno zgače v grlu, da jih razburja,
a ne do divjosti, kakor žganje, drugo jutro pa
jih glava ne boli in tudi običajnega „mačka“
ni. Nekteri zdravniki pravijo, da ta pijača ne
škoduje „petrolistom“, ako jo uživajo zmerno,
drugi pa so nasprotnega prepričanja. Vsekakor
pa morajo to vprašanje še natančneje proučiti.

„Socialni pregled“ bode ime listu, ki ga
bode mesečno izdajal avstrijski delavski urad.
List se bode bavil izključno z delavskim vpra-
šanjem.

Uboga Galicija! V Galiciji je 70 odstotkov
zemlje v židovskih rokah, trgovina pa skoro
povse. Pa se dobe ljudje, ki hote, naj bi anti-
semitje ravnali z židovskimi izsesovalci z vsi
možnooliko in prizanesljivostjo.

Dohodninski davek, ki prične od 600 gld.
letnih dohodkov dalje, znaša, kakor so ga naznanili
prizadeti posamezniki skupaj 1.156.000.000 gld

Puškinu postavijo v Petrogradu spomenik.

Neštevilno podgan se je pojavilo v Bir-
mingshamu. Samo jeden trgovec jih je v jedni
uri ujel 146. Prebivalci si v stiski ne vedo po-
magati.

Ministerstvo za uk in bogočastje pri-
pravljaja premembo učiteljskih in meščanskih šol.
Veronauk se bode v vseh predmetih „vpošteval.“
Na učiteljskih bodo uvedeni učni nastopi iz ve-
ronauka.

Premogarji na Saksonskem so zahtevali
10 % zvišanja mezde. Ako podjetništva ne
ugodé tej zahtevi do 17. t. m., začno generalni
štrajk, kateremu se utegnejo pridružiti tudi pre-
mogarji na Češkem.

Solske hranilnice zelo cveto v Belgiji.
Tako se otroci zgodaj privadijo varčnosti. V
Belgiji imajo šolske hranilnice za več kot
700.000 frankov vlog. V Bruselju samem vložijo
otroci mesečno 17.000 frankov. Tudi na An-
gleškem je doslej že 10.000 šolskih hranilnic.

„Glas“ je novo glasilo „ujedinjene hrvatske,
srpske in slovenačke omladine“, katerega sta

pričela izdajati Stj. Radič in Sv. Pribičević. List
se tiska na Dunaju in izhaja vsak mesec. Od-
govorni urednik mu je Fr. Podgornik.

Češki turisti bodo imeli danes zvečer v
Pragi sestanek, na katerem bodo poročali o
potovanju na Balkan in po naših krajih.

Strašen vihar je zadnji ponedeljek v
nekaj minutah porušil mesto New Richmand v
državi Visconsin v severni Ameriki. Tudi mesta
Hudson, Viola, Sparta in Lagrosse so hudo po-
škodovana. V Richmandu so odkopali dosedaj
kakih 200 mrtvecev in nad tisoč ranjencev.
Časniki v New Yorku poročajo grozne podrob-
nosti. V bolnišnicah je vihar ubil večino bol-
nikov, ranjeni so vsi. V neki gostilnici so našli
trideset mrtvih trupel na kupu, v neki drugi
krčmi 70 mrtvecev. Ploha, ki se je vsula za vi-
harjem, je ugonobila vse pridelke tega leta. Že-
leznične zveze so pretrgane, mostovi razdrti.

Na avtomobilu je nastopil potovanje okolu
sveta ruski knez Orlof.

Nov koledar. — Anglež Hall iz Highburya
si je izmislil nov koledar. Po tem koledarju bi
imeli dnevi vsakega meseca priti na iste dneve
v tednu, in poleg tega bi leto ne štelo 12,
temveč 13 mesecev, in še bi ostal jeden dan,
kateri Haal stavi na dan novega leta ter ga
krsti z 0 (ničlo) januarija. Ostalih 364 dnij, tri-
najsti mesec pa imenuje „kristember“, ker v
njem bi imeli Božič. Tako si je uredil leto Anglež
Haal; kam pa hoče vložiti tristošestinsedest-
seti dan prestopnega leta, tega še ni „pogruntal“.

Najnovejše vesti.

„Gliha vkup štriha!“ „Hrvatska Domovina“
prav dobro osvetljuje v članku „Poslie slavja
v Ljubljani“, katerega je spisal g. Stjepan Za-
gorac, naše strankarske razmere v Ljubljani. Ko
govori o nemško-slovenski zvezi, navaja tudi
„Slovenski List“. To je pa „Narod“ razburilo.
Pravi, da citati iz „Slovenskega Lista“ niso do-
kazi. Napram Hrvatom se dr. Tavčar zveze sra-
muje in hoče utajiti to, kar je že večkrat sam v
„Narodovih“ člankih zagovarjal. Posebno značilno
je, da „Narod“ pravi, naj se „Hrvatska Domo-
vina“ nikar ne utika v slovenske razmere. To
bi bilo res v smislu Tavčar-Frankovega jedin-
stva. A na to pot neodvisno hrvatsko časopisje
ne pojde. Seve židovskemu dr. Frankovemu
„Hrvatskemu Pravu“ „Narod“ ni svetoval tega,
ker je o vseslovenski delavski slavnosti povzel
poročilo iz „Narodnega pujsa“. „Gliha vkup
štriha!“ Dr. Frank ima svoje „Hrvatsko Pravo“,
dr. Tavčar pa pase „Narod“; oba lista sta si
prijatelja, ker sta drug drugemu vredna.

Kaj je z županom Hribarjem? Dr. Tavčar
ga je milostno spustil z vrvice in kakor poroča
Malovrh v „Novicah“, je kriza popolnoma po-
ravnanana pod tem pogojem, da občinski svet
prostitucijo drugače uredi, dotlej pa hiša odprta
ostane. Načelnika preurejevalne komisije pa po-
vemo prihodnjič.

Inženir Ign. Šega, absolvirani slušatelj
dunajske tehnične visoke šole, je dovršil prakti-
čni in teoretični (drugi) državni izpit iz stroj-
ništva s prav dobrim vspehom. Čestitamo!

Z Jesenic. V nedeljo 25. junija bo o pri-
liki slavnosti blagoslovljenja nove zastave na
Jesenicah ob 4. uri popoldne javen ljudski
shod na Ferjanovem vrtu na Savi. Priredi ta
shod „Katoliško politično društvo za radovljiški
okraj“. Govorili bodo: državna poslanca dr. Jan.
Ev. Krek in Pogačnik in deželni poslanec
Jan. Ažman. Želeti je obilne vdeležbe iz vse
okolice.

Z Dunaja se poroča, da je število nemško-
nacionalnih odpadnikov od katoliške vere pre-
koračilo število 10.000. Smeti je v Avstriji več.

Odklonjena posredovalnica. Pod tem na-
slovom so prinesle „Novice“ članek v katerem
radi odklonitve brezplačne mestne posredoval-
nice za delo pravijo občinskemu svetu: „V mo-
tivaciji odklonitve se je reklo, da bi taka po-
sredovalnica veljala občino vsaj 2000 gld., tudi
če bi dobila od države in od dežele podporo.
Svota 2000 gld. je za ljubljansko mestno občino
jako neznatna, ako se uvažuje reelno korist,
katero bi imelo občinstvo od posredovalnice za

delo in službe. To je naravnost malenkostna
svota in tisti sloji, katerim bi bilo pomagano s
posredovalnico, so gotovo vredni, da se zanje
vsaj taka bagatela žrtvuje v časih, ko ima ob-
činski zastop za marsikako manj potrebno stvar
jako radodarno roko... Prav napredno mi-
šljenje se kaže z delom na socialnopolitičnem
polju, a dokler bo občinski svet stal na filistr-
skem stališču, da je tisoč gld. na leto preveč
izdatka za tako važno socialnopolitično napravo,
kakor bi bila posredovalnica dela in služb,
dotlej v resnici ni naprednega in modernega
mišljenja.“

Iz Gorice. V laških krogih se govori, da
se učiteljski v Gorici in v Kopru razdeliti, tako,
da se ustanovita posebni laški in slovenski učiteljski.
— Deželni šolski nadzornikom je imenovan prof. N. Ravalico, zagrizen Italijan. —
Dopolnilne občinske volitve bodo v Gorici dne
24., 27. in 30. t. m. Slovenci se jih ne udeležijo.

Iz Belega Grada se poroča, da so Albanci
z 2000 regularnih turških vojakov prekoračili
srbsko mejo in napadli kmete. Vnel se je krvav
boj. Napadalci so vjeli tri oddelke srbske mejne
straže. Turkov in Albancev je 40 mrtvih.

Vožnji red, veljaven od junija do oktobra
l. 1899, so priložile danes v „Slovenskem Listu“
dobroznane domače firme v Ljubljani: Andrej
Rovšek, kiparski atelir, v Kolodvorskih ulicah,
Ivan Kregar, pasarski mojster na Poljanski
cesti, Fran Breskvar, knjigovezec, pred ško-
fijo, Andrej Zalar, restavrater v „Katoliškem
Domu“ in J. Kastelic, krojaški mojster, na
Vodnikovem trgu.

Za napredek naše trgovine.

III.

(Dalje.)

Začetkom marca je pak presenetil češki
trgovski svet sklep „československe obchod-
nicke besedy“. Glasnik tega društva trgovskih
pomočnikov čeških je pisal ob tej priliki: „Kar-
koli so zgrešile dunajske vlade, dežela, občine,
gremiji in društva naša, to je popravilo in po-
pravljaja trgovsko pomočništvo; po celi vrsti
breznamenih enket, kjer so se prozborile cele
brošure „učeni“ besed iz „poklicanih“ strokov-
njakov, je začela „Beseda“ realizovati svoje na-
črte. Ne glede niti na levo niti na desno usta-
novlja to leto, kar nam je že dolgo manjkalo;
vzorno trgovsko šolo s celodnevnim podukom,
pri kateri bo tudi večerni kurz in katera bo v
kratkem času spremenjena v dvoletno šolo. Brez
ptuje pomoči, samo z lastnim našim prihranje-
njem uresniči se ta naš projekt. Šola naša ne
bo vzgojevala niti študentov, niti uradnikov, niti
jednoletnih prostovoljcev, temveč pošiljala bode
v svet temeljito izobražene trgovske pomočnike,
kateri bodo našli v naši šoli to, česar se v trgo-
vini najbolj potrebuje in na kar se v podobnih
učiliščih najbolj pozablja. V programu našem
dajemo večjo prednost poleg knjigovodstva in
korespondence v obeh jezikih raznim tarifam,
colnini, zakonom, vsem dotikam z davčnimi,
sodnimi, obrtnimi in bursovnimi uradi kot pa
„algebri“, „kemiji“ in „grški zgodovini“. Naša
šola bo pristopna tudi najbornejšim krogom, ker
šolnina bo vrlo nizka, nad polovico manjša kot
je pa na sedanjih trgovinskih ustavih. Sluša-
telji bodo deležni tudi vseh „podnikov“ katere
prireja „Beseda“.

Kaj ne, kako se to prijetno bere! Ah! Ko
bi se vsaj v nas v Slovencih kaj takega poja-
vilo. Naše trgovsko pomočništvo, kje si? Dvigni
se, posnemaj češke brate svoje!

Darila.

Za zastavo „Slov. kršč. soc. zveze“ so naprej
darovali: g. Jos. Luckmann, predsednik „Kranjske hranil-
nice“, 5 gld. — Preč. g. prelat Kulavic, 10 gld. — Č. g.
župnik Aljančič, 5 gld. — G. Brumer Lovro 1 gld. —
Gdč. Ana Hlebs 1 gld. — Gdč. Franja Svetlič 50 kr. —
Hvala iskrena! „Zvezi“ priskoči na pomoč še mnogo tako
plemenitih domoljubov!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani
so poslali: Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani
zbirko 92 gld. 40 kr. — G. Karol Lenasi iz Nadanjega
Sela 60 kr. — Č. g. Jos. Cerjak, vikar v Mariboru, za

mutsko solo zbirko 26 gld, katero so zložili gg.: dr. Medved 2 gld. 50 kr., J. Čede 1 gld., J. Frangž 1 gld., J. Topolnik 1 gld. 50 kr., Fr. Kocbek 1 gld. 50 kr., Neimenovanec 1 gld., P. Štefan 3 gld., Fr. Krule 1 gld., P. Zadravec 1 gld., H. Režek 1 gld., J. Fink 1 gld., A. Cestnik 1 gld., J. Pernat 1 gld., M. Štraki 1 gld. dva neimenovanca 1 gld. J. Vreže 50 kr. in Jurij Vreže 50 kr., skupaj 20 gld. 50 kr., 5 gld. 50 kr. je pa nabral č. g. Jos. Somrek, kapelan v Marenbergu, v veseli družbi v Remšniku, in sicer so dali gg.: P. Gregl 50 kr., J. Zmavč 1 gld., J. Smole 50 kr., Mandeliček 1 gld. Kolar 50 kr., M. Stolz 50 kr., Azler 50 kr. in slovenski kmetje na Remšniku 1 gld. — Podružnica za Velikovec 24 gld. — G. Ant. Zupan, velikošolec na Dunaju, 14 gld. 10 kr. kot prestanek zbirke za Kunšičev spomenik. — Č. g. o. Hijacint Šalamun, kapucin v sv. Križu, nabral na svatbi g. Rovana z gđc. Merkelj v Velikih Žabljah 2 gld. 40 kr. — Izvenakad. podružnica v Gradcu po g. Fr. Hrašovcu 88 gld. — G. prof. dr. Pipenbacher v Novem Mestu 5 gld. — G. Ivan Vehovec v Žužemberku nabral v veseli družbi 5 gld. — Gđc. Francika Burkeljc z Vrhovega pri Radečah 3 gld. 50 kr. — Podružnica v Ročinju po g. Ter. Rašo in 30 gld. — Živelj vsi reševalci obmejnih Slovencev!
Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Listnica uredništva. Krščanska socialistka: Blagovolite se oglasiti prihodnji teden mej uradnimi urami v našem uredništvu. — A. D. Prihodnjič.

Janko Klopčič

urar v Ljubljani, Prešernove ulice št. 4.

Priporočā

Nikelnaste, jeklene, srebrne, Tula, ameriške plaque, zlate ure. Stenske ure. Ure z nihalom. Salonske ure. Pisarniške ure. Raznovrstne lične izdelane budilke. Srebrne, Tula, ameriške plaque, novo-zlate, fine 14kar. zlate verižice, zapestnice, prstani, uhani, zapone, priklepki, gumbi za manšete in srajce, igle za kravate iz granatov. Razne stvari iz Kina srebra. Prstani in uhani z dijamenti in briljanti. Specialitete vsake vrste v zalogi.

Nikjer se ne kupuje ceneje.
Popravila zanesljivo, točno in ceno!

Slovinci!

Dne 6. julija, pred godom slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, zažigajte po slovenskih hribih kresove!

Tinktura zoper kurja očesa

== gotovo najboljšo sredstvo ==
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.

Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr
Dobiva se v (60-1)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustk-a v Ljubljani.

21 (48-51)

Priporočā se
Fran Bončar,
pleskarski mojster,
Rimska cesta št. 12.

„Slovenski List“ se prodaja v Brusovi (Štefotovi) prodajalnici pred Škofijo. Posamezna številka 7 kr.

Cerkvena mizarska dela.

Podpisanec izdelujem zlasti **cerkvene klopi, spovednice, okna, vrata in klečalnike** po vzorcih in lastnem načrtu ter se za taka dela priporočam čast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom. Zagotovem izvrstno delo in nizke cene. Že desetim cerkvam sem izdelal klopi v največjo zadovoljnost.

Da je moje delo res trdno in lepo, spričujejo klopi po farnih cerkvah v Dobu, Radomljah, na Rovu, Brdu, Goričici, v Moravčah, Pečah, Komendi, pri Sv. Jurju pri Kranju in v novi cerkvi v Vodica, pa spovednica na Holmcu.

Ravno sedaj izdelavam cerkvene klopi za farno cerkev v Cemšenik.

Postavljanje novih klopij v cerkvi traja le 5 do 6 dni.

Josip Stupica na Viru,
43 (41-11) pošta Domžale.

Gabr. Piccoli,
lekarnar „pri angelu“,
dvorni založnik
Nj. svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani,
Dunajska cesta.

Brezje na Sp. Štajerskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepričali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno škatljico tinkture za želodec z 12terimi stekleničicami in jeden lonček Glicerin Crème.

S spoštovanjem Tomaz Dobek,

Pošljite mi s poštanim povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničice izvrstne „želodčne esence“, ki se rabi z najboljšim vspehom.

Jožef Černko, župnik,
Vuhred. — Štajarsko.

Pošljite mi s poštanim povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš g. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporočajo in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem Ivana Vidas
pri Sv. Martinu, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d'Albona, Istria

Fotografija

je nedvomno najlepša in najkratkočasnejša zabava!

Fotografični aparati

in sploh vsi drugi predmeti v fotografsko stroko spadajoči za amaterje in za strokovnjake so vedno v največji zalogi na razpolago.

Pouk v fotografiranju za novince preskrbim sam brezplačno.

Ceniki so vedno brezplačno na razpolago.

Dalje priporočam svojo tovarniško zalogo papirja ter pisalnih in risalnih potrebščin in se beležim s vsem spoštovanjem 59 (3 3)

Jos. Petrič
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.

Slovinci!

Pristopajte
k
„Naši straži“!

VIZITNICE J. Blasnikova tiskarna.

Trnkóczyja
ustna voda
steklenica 50 kr.

Trnkóczyja
prašek za zobe
škatljica 30 kr.

kakor tudi

vse medicinično-kirurškične in farmacevtske preparate, specialitete itd., dietična sredstva, homeopatična zdravila, medicinska mila parfumerije itd. itd.

priporočajo in razpošiljajo na vse strani 13 (12-8)

lekarniške tvrdke:

Ubalđ pl. Trnkóczy v Ljubljani na Kranjskem,
Viktor pl. Trnkóczy na Dunaju, Margarethen,
Dr. Oton pl. Trnkóczy na Dunaju, Landstrasse,
Julij pl. Trnkóczy na Dunaju, Josefstadt,
Vendelin pl. Trnkóczy v Gradcu na Štajarskem.

Pošiljatev z obratno pošto.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponudijo po najnižji ceni poljubno množino

stavbinske opeke,

zarezne strešne opeke

(Strangfalz-Ziegel) in tem pripadajočo
stekleno zarežno opeko.

Strešna okna iz litega železa.

Peči in štedilna ognjišča

(lastni izdelek). 53 (9)

Roman-cement, dovski Portland-cement

pa tudi vse druge za stavbe potrebne predmete.

Najnižje cene.